

Μυρμηγκοδιασκέδασεις

Ε παιδιά, εγώ είμαι ο Λίλης. Δε νομίζω να με ξεχάσατε! Ωραία γιατί εγώ περίμενα πως και πως να επικοινωνήσω και πάλι μαζί σας. Και πριν το ξεχάσω, έχετε πολλούς μυρμηγκοχαιρετισμούς από τον παππού, τον μπαμπά, τη μαμά, τη θεία και την Κατερινούλα, την ξαδέλφη μου.

Παιδιά είμαι πολύ χαρούμενος και σκέφτηκα να μοιραστώ μαζί σας τη χαρά μου. Και φυσικά θα μαντεύετε το λόγο. Τα Χριστούγεννα έφτασαν και τα σχολεία έκλεισαν. Μυρμηγκοφανταστικά!!! Καιρός για ξάπλα και διασκέδαση.

-Ε, Λίλη τι κάνεις;

-Εσύ είσαι Κατερινούλα; Γράφω για το περιοδικό.

-Ας το για αργότερα. Τώρα θα μας βοηθήσεις να κουβαλήσουμε το χριστουγεννιάτικο μας δέντρο.

-Τι πράγμα;

Μάλιστα, καλά διαβάσετε, δεν σας γελούν τα μάτια σας. Η Κατερινούλα είχε μεγάλα σχέδια για τα Χριστούγεννα και μας έβαλε όλους στο πόδι. Βάλθηκε, λέει, να δώσει «χριστουγεννιάτικο χρώμα στη μουντή φωλιά μας.» Έτσι λοιπόν στην είσοδο της φωλιάς τοποθετήθηκε το χριστουγεννιάτικο δέντρο, δηλαδή ένα κλαδί που έτυχε να κοπεί από το στολισμένο έλατο του ξενοδοχείου. Ακόμη έβαψε τους τοίχους με χρυσαφί χρώμα και στα σκαλιά που οδηγούν στην κουζίνα κρέμασε τις σακουλίτσες που βρήκαμε μαζί στον παιδότοπο του ξενοδοχείου.

Αυτό όμως που μας έκρυβε σαν εφτασφράγιστο μυστικό και το μάθαμε αργότερα, ήταν τα δώρα που ήθελε να μας χαρίσει. Για πολύ καιρό πριν έκανε οικονομίες. Φύλαγε όλο σχεδόν το χαρτζιλίκι που της έδιναν.

Κατάφερε έτσι να μαζέψει 40 μυρμηγκέν, σαν να λέμε 50 ευρώ, ένα αρκετά μεγάλο ποσό για μυρμηγκοπαιδάκι.

Δύο μέρες πριν τα Χριστούγεννα πήρε τον κουμπαρά της και κίνησε χαρούμενη για την μυρμηγκο-υπεραγορά. Αλίμονο όμως, στο δρόμο που πήγαινε σηκώθηκε άνεμος δυνατός και να την Κατερινούλα, που ήταν λεπτή σαν φύλλο, να πέφτει κάτω και ο κουμπαράς να φεύγει από τα χέρια της και να πέφτει με δύναμη στο χώμα. Μέχρι να συνέλθει τα λεφτά πετούσαν και ακολουθούσαν αόρατες διαδρομές στον ουρανό.

Η εξαδέλφη μου γύρισε σπίτι σωστό ερείπιο. Εκείνη τη μέρα έμεινε κλεισμένη στο δωμάτιό της ώρες ολόκληρες. Βγήκε μόνο μια στιγμή, όχι για να ρουφήξει καμιά λιχουδιά αλλά για να μαζέψει ό,τι είχε ο Μυρμηγκοτενεκές. Όλους εμάς μας έτρωγε η περιέργεια. «Τι να σκαρώνει άραγε;»

Η απάντηση μας δόθηκε το πρωινό των Χριστουγέννων. Κάτω από το Χριστουγεννιάτικο μας δέντρο υπήρχαν δώρα. Δώρα τυλιγμένα με χαρτοσακούλα που όμως φάνταζε πολύ ωραία με τα χρώματα και τα σχέδια που είχε σχεδιάσει πάνω η Κατερίνα. Για τα επόμενα λεπτά άκουγες μόνο τον ήχο του σκισίματος και μετά τις ενθουσιασμένες φωνές μας που γέμισαν τον χώρο. Για όλους υπήρχε ένα δώρο: ένα αυτοκινητάκι για μένα, ένα ζευγάρι σκουλαρίκια για τη μαμά και τη θεία, ένα μπαστούνι για τον παππού και μια πίπα για τον μπαμπά. Κι όλα αυτά φτιαγμένα από την ίδια την Κατερίνα που τα μάτια της έψαχναν με αγωνία τα δικά μας. Ο παππούς συγκινημένος την πλησίασε και της είπε: «Αυτό είναι το ωραιότερο δώρο που πήρα ποτέ γιατί φτιάχτηκε με αγάπη.» Τότε όλοι μαζί την αγκαλιάσαμε και την ευχαριστήσαμε όταν εγώ ξαφνικά φώναξα στεναχωρημένος:

-Μα εμείς δεν σου κάναμε δώρο.

-Για μένα το δώρο είστε εσείς. Έχασα τους πραγματικούς μου γονείς αλλά νιώθω να μ' αγαπούν το ίδιο. Υπάρχει καλύτερο δώρο απ' αυτό;

Το περιστατικό αυτό μας σημάδεψε όλους. Έτσι μας έδωσε την ιδέα για την ερώτηση που πρέπει να σας θέσουμε και που είναι:

Αν έπρεπε να φτιάξεις ένα δώρο στον καλύτερο σου φίλο ή φίλη, ποιο θα ήταν αυτό και τι υλικά θα χρησιμοποιούσες;

Θα περιμένουμε λοιπόν με αγωνία τους φακέλους σας με το μικρό μυρμηγκάκι στη δεξιά κάτω πλευρά.

-Λίλη έλα, τα παιδιά μας περιμένουν.

-Έφτασα!!!!

Παιδιά σας αφήνω τώρα. Πάω να ψάλλω τα μυρμηγκοκάλαντα σ' όλες τις φωλιές του διαμερίσματος μας. Η ευχή μου για τα Χριστούγεννα είναι απλή και κυρίως παιδική. Να απολαύσετε τις διακοπές σας με υγεία και παιγνίδι!!!!

Σας μυρμηγκοφιλώ

Λίλης

Υ.Γ

Σε περίπτωση που ξεχάσατε τη διεύθυνση, είναι: **Αρχιμήδους 14, Αραδίππου 7103 ή στο μείλ gai.loui@cablenet.com.cy**